



תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת שופטים תשפ"ב

אהבה ויראה

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020



פרשת בשלח תשפ"ב

אהבה ויראה

היה זה בוקר שגרתי בעיר התורה, ביתר עילית שבארץ ישראל. הישיבות והכוללים היו מלאים בקולות לימוד התורה. החנויות היו עמוסות בקונים לכבוד שבת. ואלפי בנים ובנות מילאו את הכיתות בעשרות תלמודי התורה ובתי יעקב שבעיר.

לפתע פיצוץ אדיר הרעיד את כל העיר. חלונות שיקשקו. ציפורים התנתקו מהעצים ועפו אל על, והיה נדמה שהאוויר עצמו רועד בעוצמה.

כולם נלחצו. מה קרה? האם טיל מעזה פגע בעיר? - אבל לא הושמעה אזעקה, האם לרוץ לממ"דים?

בתלמוד תורה נטעי חיים, הרב מלצר התחיל מיד באמירת התהלים עם תלמידיו בכתה ד'. לאחר מספר רגעי אימה, המנהל, הרב בלוח, נכנס לכתה.

"הרגע ניתקתי את הטלפון משיחה עם אחראי הבטחון המקומי," הוא אמר. "ברוך השם, אין מה לדאוג. מה שקרה זה שהתגלה בכפר הערבי חוסאן הסמוך לביתר - מתקן נשק סודי של ארגון החמאס. הם תכננו לבצע מתקפת טרור ענקית על היהודים. אולם פרצה שריפה בבנין וכל המקום התפוצץ ונהרגו מאות טרוריסטים שהתאמנו שם!"

הבנים כולם בהו אחד בשני בתדהמה. הם חשו הקלה שהפיצוץ לא ארע בביתר, הם התרגשו שמשהו כל כך פרוע התרחש כה קרוב אליהם, והכי חשוב הם הודו להשם מעומק ליבם על שמחק את הטרוריסטים הרשעים לפני שהיתה להם הזדמנות לפגוע ביהודים.

לפתע קפץ אלי מכיסאו ופרץ בשירה: "הודו להשם כי טוב..." במהירות, הצטרפה אליו כל הכתה ונעמדה לרקוד ולשיר את ההודיה להשם.

כשהמנהל המשיך לספר לרבנים ולכתות האחרות את אשר התרחש, השירה המשיכה להתפשט בכל רחבי תלמוד התורה.

תוך דקות, הילדים ורבותיהם היו כולם במסדרונות יוצאים בריקוד סוחף. כזו שמחה! איזה אושר! הם חשו כבשמחת תורה!

לאחר חמש עשרה דקות, נעמד הרב בלוך באמצע הקהל הרים את ידיו וביקש שקט. "הייתי רוצה לדבר על משהו חשוב מאד," הוא אמר.

"בזמן שמה שהתרחש עכשיו הוא מרגש ביותר, זהו גם עיתוי מאד רציני. האם מישהו יכול לומר לי למה?"

תלמיד כהן ו' הצביע. "אולי בגלל שהיו מספר יהודים בבניין של המחבלים והם נהרגו גם כן?" הוא שאל. מספר תלמידים נבהלו לשמע התשובה.

"לא, חיים'ל," אמר המנהל. "אני חושב שאנחנו יכולים להיות די בטוחים שלא היו יהודים בזירה כלל. אולם עלינו לחשוב על המסר שהקדוש ברוך הוא רצה שנלמד מהפיצוץ הזה."

"אני לא מבין," אמר תלמיד נוסף. "מה זה קשור אלינו? זו מכה לטרוריסטים בדיוק כמו המכות הגיעו למצרים או שהם נהרגו בקריעת ים סוף!"

"אה," אמר הרב בלוך. "אבל אתה יודע שמאז שמצוינת קריעת ים סוף בתורה, והריגת המצרים, התורה מזכירה תמיד את עונשי המצרים. השם אומר לנו שאם נקשיב ונלך בדרך התורה לא תבוא עלינו המכה שהיתה במצריים..."

"וכעת ילדים, מדוע הקב"ה מאיים עלינו בעונשי מצריים? הן, אנחנו לא



שיעבדנו את ילדיו האהובים!

"והתשובה היא, קינדערלך, שחלק מלהיות יהודי טוב היא לפחד מהשם. כמו שאנחנו יודעים שאנחנו עומדים לקבל שכר בעולם הבא. את השכר העצום, הענק והאגדי ביותר שביכולתנו לדמיין, תמיד חשוב לפחד מהשם גם כן. זו מצווה מהתורה: 'וְיִרְאֶתָּה מֵאֱלֹהֶיךָ', אחרי הכל, הוא כל כך גדול ועוצמתי וזה חשוב תמיד לזכור שלעשות כל דבר ולו הקטן ביותר בניגוד לרצונו - זה מאד מאד גרוע."

"אבל השם אוהב אותנו כל כך עד שהוא מעדיף שנלמד ליראה אותו על ידי ראיית העונשים שבאים על אומות אחרות - זו הדרך הטובה ביותר לראות את כוחו של השם בעונש. וזו הסיבה שהשם תמיד אומר לנו להביט בעונשים שהמצרים קיבלו. הוא לא אוהב להעניש והוא מעדיף הרבה יותר שנלמד ממה שקרה אי פעם לפני שנים רבות לעם אחר."

"הקדוש ברוך הוא יכול היה להוציא את בני ישראל ממצריים ללא המכות ויכול היה לעצור את אחמד, עבדול, מוסטפה איברהים, מחמוד ואת כל שאר המחבלים מלערוך בנו פיגועים - ללא הפיצוץ האדיר ששמענו הבוקר. אולם השם נותן את העונשים הענקיים האלו בפרהסיה בשביל התועלת שלנו, בכדי שאנחנו נוכל ללמוד מזה ולזכור שאף פעם ולעולם אסור לעשות את הרע בעיני השם."

"אז אכן כן, בהחלט עלינו לרקוד ולשיר שיר ושבח והודיה להשם על שהציל אותנו מהמצרים ומהמחבלים של חוסאן. אולם בד בבד אסור לנו לעולם לשכוח עוד מסר חשוב. בכל פעם שאנחנו רואים את חוזקו של השם בעולם - כמו, רעידת אדמה גדולה באירן, שיטפונות בגרמניה או ערבים שמפוצצים את עצמם בטעות - עלינו לזכור שהקדוש ברוך הוא רוצה שנפחד ממנו גם כן. וכעת, שהמסר הובהר, בואו ונמשיך לרקוד על ישועתו של השם! טוב להודות להשם..."

שבת שלום ומבורך!